

TEORIE KING KONGA

DESPENTES

■ garamond

Teorie King Konga

Vyšlo také v tištěné verzi

Objednat můžete na
www.garamond.cz
www.albatrosmedia.cz

■ garamond

Virginie Desportes
Teorie King Konga – e-kniha
Copyright © Albatros Media a. s., 2024

Všechna práva vyhrazena.
Žádná část této publikace nesmí být rozšiřována
bez písemného souhlasu majitelů práv.

ALBATROS **MEDIA**

TEORIE KING KONGA

TEORIE KING KONGA

VIRGINIE DESPENTES

■ garamond

Z francouzštiny přeložila Petra Zikmundová.

*Cet ouvrage, publié dans le cadre du Programme d'aide
à la publication F. X. Šalda, a bénéficié de la collaboration
de l'Institut français de Prague.*

Tato kniha vychází za pomoci programu na podporu publikační
činnosti F. X. Šalda Francouzského institutu v Praze.

Copyright © Éditions Grasset & Fasquelle, 2006
Translation © Petra Zikmundová, 2024

ISBN tištěné verze 978-80-7407-681-7

ISBN e-knihy 978-80-7407-683-1 (1. zveřejnění, 2024) (ePDF)

ISBN e-knihy 978-80-7407-684-8 (1. zveřejnění, 2024) (epub)

ISBN e-knihy 978-80-7407-685-5 (1. zveřejnění, 2024) (mobi)

Pro Karen Bach, Raffaëlu Anderson
a Coralii Trinh Thi

BAD LIEUTENANTES

Píšu za šeredy a pro šeredy, pro každou stařenu, lesbi, mužatku, frigidu, nevyšukanou, nešukatelnou, hysterku, bláznivku, pro všechny ty, které nevyhovují standardům hlavního trhu dobrých žen. A aby bylo jasno, tak předesílám: za nic se neomlouvám a nechci si tady stěžovat. S žádnou jinou bych neměnila, nic by mě totiž v životě nelákalo víc než být Virginií Despentés.

Přijde mi bezva, že se najdou i ženy, co rády svádějí, že to umí, další se vdávají, některé voní sexem a jiné koláčem upečeným pro děti, co se vrací ze školy. Je super, že některé jsou miloučké, dalším se líbí být ženou s velkým Ž, některé jsou mladé a nádherné a jiné okouzující a oslnivé. Vážně, jsem upřímně ráda za všechny ženy, kterým vyhovují věci tak, jak jsou. To říkám beze špetky ironie. Prostě jen náhodou nejsem jedna z nich. Samo sebou bych tohle nepsala, kdybych byla krásná, tak krásná, že by to na potkáání měnilo chování všech mužů. Promlouvám z pozice proletářky ženskosti, z níž jsem promlouvala včera a budu i zítra. Když jsem pobírala podporu, za svou vyloučenost

jsem se vůbec nestyděla, byla jsem jen našťvaná. Stejně to mám se svým ženstvím: za to, že nejsem kdovíjaká kočka, nepocituju sebemenší stud. Pěním ovšem vzteky z toho, jak se mi coby holce, která chlapy moc nezajímá, pořád dává najevo, že na světě nemám co dělat. Vždycky jsme tu byly. I když se o nás nepsalo v románech z pera mužů, kteří si vymýšlejí jenom ženy, se kterými chtějí spát. Vždycky jsme tu byly, nikdy jsme se ale nedostaly ke slovu. I v dnešní době, kdy spoustu románů píšou ženy, se jen málokdy setkáme se vzhledově nevábnyými nebo průměrnými ženskými postavami neschopnými milovat muže nebo jimi být milovány. Dnešní hrdinky muže naopak milují, snadno se s nimi seznamují, během dvou kapitol se s nimi vyspí, do čtyř řádků vyvrcholí a všechny si sex užívají. Postava ženy, co neumí chodit v ženství, mi není jenom sympatická, považuju ji za nezbytnou. Stejně jako postavu sociálního, ekonomického nebo politického břídila. Ty, kterým se nedaří, mám radši z toho prostého důvodu, že se nijak zvlášť nedaří ani mně. A že humor a vynalézavost bývají vesměs naší parketou. Když nemáme s čím machrovat, často nás to vede k větší tvořivosti. Jako holka jsem spíš King Kong než Kate Moss. Jsem taková ta ženská, kterou si nikdo nevezme, se kterou si nikdo neudělá děti, promlouvám z pozice ženy, která je prý vždycky ve všem moc – moc agresivní, moc hlučná, moc tlustá, moc neurvalá, moc rozcuchaná, moc mužná. Právě díky svým mužným vlastnostem přítom ve společnosti nejsem úplně ztracená. Za všechno, co na mém životě miluju, za všechno, co mě zachránilo, vděčím svojí mužnosti. Zkrátka tohle píšu jako žena neschopná upoutat mužskou po-

zornost, ukojit mužskou touhu a smířit se s místem ve stínu. Píšu z pozice ženy, která není svůdná, ale citižadostivá, která prahne po penězích vydělaných vlastním úsilím, po moci konat a odmítat, kterou láká vyrazet do města spíš než sedět doma, kterou vzrušuje každá zkušenost a neuspokojí pouhé vyprávění ostatních. Kašlu na to, jestli ze mě houpne chlapům, ze kterých nejsem hotová. Nikdy mi nepřišlo, že by si atraktivní holky nějak zvlášť užívaly. Vždycky jsem si připadala hnusná a nevdí mi to tím spíš, že mě to ušetřilo nudného života s hodnými chlapy, co by mě nevzali dál, než kam dohlédnou z okna. Spíš než žádoucí jsem žádostivá a takhle mi to vyhovuje. Takže z těchto pozice píšu, píšu za ženy, co jsou na odpis, straší jim ve věži, mají vyholenou hlavu, neumějí se oblíkat, bojí se, jestli nesmrdí, mají zkažené zuby, nevědí, jak na věc, nedostávají od mužů dárky, zašukaly by si s kýmkoliv, kdo by jim dal, za špinavý coury, mrchy, ženský s věčně suchou kundou, s obřím panděrem, ty, co by chtěly být muži, ty, co se jako muži chovají, co sní o pornokariéře, co mají chlapy na háku, ale zajímají je jejich kámošky, ty s velkou prdelí, s hustým a pěkně černým ochlupením, co se nehodlají holit, za drsné, hlučné ženy, za ty, co rozflákají všechno, co jim přijde do cesty, ty, co nesnáší kosmetiku, ty, co používají moc rudou rtěnku, co nemají dost sexy tělo, aby se mohly oháknout jako kurvičky, ale k smrti po tom touží, za ty, co chtějí po ulici chodit v chlapských hadrech a s plnovousem, ty, co chtějí ukázat všechno, ty, kterým v tom brání mindráky, ty, co neumějí říkat ne, ty, které někdo drží doma pod zámkem, ty, ze kterých jde strach, které budí lítost, nejsou přitažlivé, mají povislou

kůži, vrásčitou tvář, za ty, co by rády šly na lifting, liposukci, nechaly si rozsekat nos a vymodelovat nový, ale nemají na to peníze, za ty, co už vypadají hrozně, v životě spoléhají jenom na sebe, nedokážou konejšit, kašlou na svoje děti, rády popíjejí, dokud se v hospodě neválejí po zemi, neumějí se chovat; a když už jsem v tom, stejně tak píšu i pro muže, kterým se nechce dělat ochránce, pro ty, co by jimi byli rádi, ale nevědí, jak na to, co se neumějí prát, co se snadno rozbřečí, nejsou ctizádstiví, soutěživí, obdaření v kalhotách ani agresivní, pro ty, co jsou bázlivi, stydliví, zranitelní, co by se radši než chodit do práce starali o domácnost, pro muže křehké, plešaté, moc chudé na to, aby o ně byl zájem, pro ty, co by se chtěli nechat vojet, co nechtějí, aby na nich někdo závisel, ty, co se v noci sami bojí.

Protože dokonalou bílou ženu, která je svůdná, ale není žádná kurva, sice je provdaná, ale ne utápnutá, pracuje, ale není příliš úspěšná, je štíhlá, ale jídlem se nestresuje, je věčně mladá, aniž by se kdy nechala znetvořit plastickými chirurgy, našla se v mateřství, ale neřeší pořád plenky a domácí úkoly, dobře obstará domácnost, ale není tradiční služtička, je vzdělaná, ale ne tolik jako muž, tuhle šťastnou bílou ženu, kterou nám pořád máchají před nosem, tu, které bychom se měly snažit podobat, ačkoliv působí, že se může přetrhnout, a přitom z toho má celkem prdlačku, tak tu já jsem každopádně nikdy nikde nepotkala. Podle mě zkrátka neexistuje.

„Kdyby žena žila pouze v literatuře psané muži, pak by si ji člověk vskutku představoval jako osobu nejvyšší důležitosti: velmi rozličnou, hrdinnou i podlou, skvostnou i bídnu, nekonečně krásnou i ne skutečně odpornou a právě tak velkou jako muž, dokonce podle některých větších. Ale tak se jeví žena v literatuře. Ve skutečnosti, jak zdůrazňuje profesor Trevelyan, ji zavírali, bili a vláčeli po podlaze.“

Virginia Woolf, *Vlastní pokoj*